

VAN HART TOT HART

Gratis E-book van
Theresia Rook-Swillens

Theresia

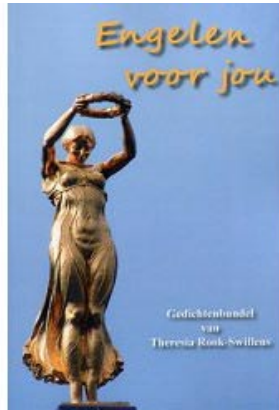
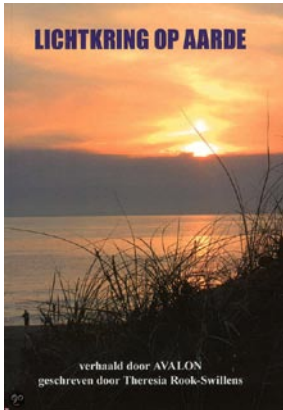
Eerder verscheen van dezelfde auteur:

Lichtkring op aarde (2013)

ISBN 978-94-6000-003-4

Engelen voor jou (2014)

ISBN 978-94-6000-007-2

Gratis e-book - december 2014

© 2014 Theresia Rook-Swillens - Studio Klankdruppels

© illustraties: Studio Klankdruppels / René Rook

Vormgeving omslag en binnenwerk: René Rook

VAN HART TOT HART

gedichten

*geschreven door
Theresia Rook-Swillens*

www.engelenboek.nl
www.klankdruppels.nl
Studio Klankdruppels 2014

Voorwoord

Welkom lezer, wat mooi dat wij elkaar hier mogen ontmoeten en wat fijn dat jij interesse hebt in mijn gedichten.

Al heel wat jaren schrijf ik teksten en gedichten, voor mijzelf, maar ook voor anderen.

Via mijn nieuwsbrieven zijn er al diverse gedichten gedeeld en ook door lezers gebruikt tijdens bijzondere dagen.

Mijn gedichten mogen altijd gedeeld worden, ik vraag enkel mijn naam te respecteren door deze er bij te vermelden.

In 2013 is het boek *Lichtkring op aarde* uitgekomen. Hier kreeg ik veel goede respons op en tegelijkertijd de vraag of mijn gedichten gebundeld konden worden. Toen in oktober 2014 deze gedichten in de bundel *Engelen voor jou* zijn verschenen kreeg ik wederom veel lieve reacties van lezers.

Mede door al deze mooie feedback kon ik de impuls om een gratis e-book te maken niet langer onderdrukken. Het is met name de opmerking: “het is alsof je het voor mij hebt geschreven”, die mij heeft doen besluiten een boekje weg te gaan geven.

Verjaardagscadeautje

Op mijn verjaardag krijg ik meestal een cadeautje, maar dit jaar geef ik een cadeautje weg. Ik hoop dat ik jou als lezer blij mag maken met het E-book *van Hart tot Hart*

Achter ieder gedicht zit een verhaal en zo af en toe komen de verhalen van de lezer en van mij overeen en zal er een herkenning zijn.

Veel leesplezier gewenst.

Theresia Rook-Swillens

info@klankdruppels.nl

*Verbonden zijn in stilte
overstijgt tijd en ruimte*

Adem

Ik adem mijn adem
en bevrijd mijzelf

Ik ben één met de zinding
die mij omgeeft

Ik ervaar mijn zijn
in haar totaliteit

Ik adem mijn adem
en heb mijzelf bevrijd.

In de leer

Aandachtig en vol vertrouwen
blijf ik dicht bij mijzelf vandaag
wanneer ik dreig te verdwalen
is het een engel die ik vraag
mij terug te brengen in mijn hart
mij terug te brengen in mijn kracht

Ik neem verantwoordelijkheid voor al mijn woorden
voor alle gevoelens die ik teweeg breng
ik ben bewust dat ik mijn eigen toekomst creëer
ik ben een mens ... volop in de leer.

Voor jou ...

Wanneer iemand sterft mag je boos zijn
mag je schreeuwen en schoppen van verdriet
wanneer iemand sterft mag je stilstaan
en wachten tot je het licht weer ziet

Wanneer iemand sterft neem daarvoor je tijd
ga niet door tot je breekt
laat anderen maar naar jou toe komen
en zeg nee ... ook al wordt er om jouw aandacht gesmeekt

Als iemand sterft voelt het leeg en koud
tranen zijn niet meer te stelpen
neem de tijd om te rouwen lief mens
neem de tijd voor jezelf en laat de engelen jou helpen.

Ontvlucht

Piano klanken raken mij aan
gesloten ogen
een diepe zucht
alle hectiek
even ontvlucht

De stroom van het leven
gevat in muzikale tonen
ik adem en laat los
en laat mijzelf wegdromen.

Lieve jij

Ik breng je deze dag
een lichtpuntje en een lach
en als de lach niet wil lukken
gebruik dan je emotie om je uit te drukken

Huil maar uit op mijn schouder
sla je armen maar om mij heen
jouw tranen zal ik deppen
lief mens, je bent echt niet alleen.

Woorden

Soms zeg ik in het leven woorden
die niet zo aardig hebben geklonken
soms reageer ik kattig
en soms heb ik te weinig aandacht geschonken

Soms moesten mensen huilen
om datgene wat ik zei
soms was de pijn teveel
en liep ik niet meer aan jouw zij

Voor al die mensen in mijn leven
die door woorden van mij zijn aangedaan
wil ik door middel van licht en liefde
in vergeving verder gaan

En alle engelen vraag ik nu
genezing te geven in het verstillde hart
opdat de liefde mag winnen
op jouw en ons levenspad.

Zachte aai

In liefde slaat de engel zijn vleugels om jou heen
je weet het wel ... je bent niet alleen
maar zou het toch fantastisch zijn
om nog even bij elkaar te kunnen zijn

Een zachte aai voel je over je gezicht
het is de engel die bij je zit
verbonden met de liefde vanuit zijn hart
word jij gedragen op je levenspad

Cheresho

Vriendschap

Ik denk aan mijn vriendinnen
en de tranen komen snel
wat een weelde is het te beseffen
omringd te worden door zo'n leuk stel

Ze praten en ze lachen
ik zie ze wel maar hoor ze niet
ze laten mij in diep respect
even in mijn stille verdriet

Maar aan de zijkant staan zij klaar
met vangnetten o zo groot
dat is wat vriendschap boven brengt
dat is waar vriendschap het hart ontbloot.

Kleine dingen

Liefde zit in kleine dingen
in een roos die zich langzaam ontvouwt
liefde zit ook in herinneringen
zoals diegene die jij vertrouwt

Liefde is niet groots, het verheft zich niet
het schuilt in aanrakingen heel zacht
je kunt het makkelijk herkennen
het raakt immers je hart

En als je liefde gevonden hebt
al is het ietsiepietsie klein
laat dan je stem een melodie vinden
zodat je hart weer ruim en vrij mag zijn.

Buro

Ik zit achter mijn buro en schrijf maar wat
ik probeer de kloof te dichten
door te schrijven over mijn levenspad
hoop ik mijn last te verlichten

Ik probeer te begrijpen wat er is gebeurd
waarom mijn dag ineens donker werd
waarom de nacht zo anders gekleurd
en mijn ogen wijd opengesperd

Ik schrijf en verwonder mijzelf
over de woorden die blijven komen
als muziek glijden ze vanzelf
ik laat de melodie over mij heenkomen

En in het diepste van mijn lichaam
opent zich langzaam een poort
de zuivere klanken zijn zo heilzaam
tot en met het slotakkoord

Een tranendal van mijlenver
ooit als zaadje zomaar geland
is de basis voor de composer
wiens lichaam door emoties wordt overmand

Ik zit achter mijn buro en schrijf maar wat
en laat mijn tranen stromen
de blijdschap en de kracht gehaald
uit mijn dichten en mijn dagdromen.

Ssst ...

Dementie

Als ziekenverzorger ben ik in het verpleeghuis werkzaam geweest op de afdeling psychogeriatric.

Bij de meesten bekend als de dementie afdeling. Het was mooi werk en ik deed het met hart en ziel.

Echter toen mijn eigen moeder dementerend werd kwam er een hele vreemde gewaarwording over mij, ik werd verward en boos.

Zo bizar, jarenlang heb ik met liefde en overtuiging de zwaar demeterende bewoner verzorgd en nu mijn eigen moeder in dezelfde situatie kwam, kreeg ik opstandige gevoelens.

Deze gevoelens hebben gelukkig niet lang geduurd want dat zou voor mijn moeder erg triest zijn geweest.

Mede door het beschrijven van de dagelijkse bezigheden of de gesprekken die wij samen hadden zijn de volgende gedichten tot stand gekomen.

In Liefde
Theresia

Moeder

Mijn moeder huilt
ze weet niets meer
jullie laten mij in de steek
roept ze keer op keer

Waarom zeggen jullie niets
wat verzwijgen jullie toch voor mij
waar zijn toch alle kinderen
hoezo die dagen zijn voorbij

Ik begrijp er niets meer van
snikt ze als haar dochter komt
jij bent mijn enige troost
mijn wereld is zo vervormd

Niets klopt er meer
en alles is zomaar weg
de mensen zijn verdwenen
en niemand luistert naar wat ik zeg

Mijn moeder huilt
ze mist alles en iedereen
mijn moeder huilt
ze voelt zich zo alleen.

Zegt ze

‘Wat zegt je moeder ervan dat je hier bent’, vraagt ze en kijkt me met grote ogen aan

‘Ze vindt het fijn dat ik er ben’, zeg ik, ‘want jij bent mijn moeder’

‘Ik? nee jij bent mijn zus’ zegt ze

‘Hoe is het met mijn moeder’ vraagt ze

‘Goed’, zeg ik. Dit lijkt me een goed antwoord voor mijn moeder van 96 jaar

‘Wat ben jij grijs’ zegt ze, ‘ik ben niet grijs geworden jij wel’

Ik glimlach en zeg: ‘ja hoor jij hebt nog mooi haar’

Ze gaapt en zegt: ‘ik lig hier maar alleen. Er is geen barst aan’.

Dan sluit ze haar ogen

‘Heb jij een goed leven’, vraagt ze ineens

‘Ja een heel goed leven’, zeg ik

Ze ligt in bed met haar eigen gedachten

haar hand op haar voorhoofd en zo af en toe opent ze haar ogen

Ze kijkt mij aan en zegt: ‘waarom weet ik niets meer ... mijn hersens zijn zeker weg’

Ze wijst naar de foto waar ik met mijn zus op afgebeeld sta.

‘ben jij diegene die daar op de foto staat? Ik knik ‘dan ben jij een dochter van mij’ en ze sluit haar ogen

Ik ga weer weg en zet de optiscan weer aan

Ik zwaai nog even, ik kan nog zwaaien

Hoe vaak kan ik nog zwaaien bedenk ik mij wanneer ik naar huis toe fiets.

Raam

Binnen de mogelijkheden van mijn bestaan
zit ik dagelijks, schijnbaar eenzaam
voor mijn raam

Ik kijk naar buiten en zie wel veel
maar mijn hersens zijn voor een deel
de puzzel kwijt van het geheel

Er wordt gevraagd of alles goed is
ik zeg ja, maar ik voel hoe ik contact mis
en hoe donker de wereld in mij is

Ik rommel wat in mijn tasje en word ineens zo blij
er ligt een dropje onderin, ik denk ... die is voor mij
al zuigend op het snoepje gaat de tijd voorbij

Binnen de mogelijkheden van mijn bestaan
kijk ik dagelijks door het raam
en fluister ik soms jouw naam

Want ondanks dat mijn geheugen het laat afweten
zal ik nimmer jou, mijn lieve schat vergeten
ik vind dat je dit wel moet weten

Dus als je me ziet zitten voor dat raam
en mij vraagt naar hoe de dag is gegaan
weet dan dat in mijn hart jij en ik samen gaan.

Foto

Met jouw foto in mijn hand
ga ik zitten op een stoel
in welke wereld ben jij beland
wat is hiervan het doel

Zwijgend zit jij vaak
en staart naar buiten, uren lang
om vervolgens te ontwaken
en dan fluister je, ik ben zo bang

Ik ben zo bang jullie te verliezen
om jullie nooit weer te zien
niet meer te weten hoe ik jullie moet noemen
kun je dat snappen ... heel misschien?

Dan kijk je weer naar buiten
en ziet kinderen op de daken staan
mannen die hoog in de bomen zweven
en mensen die steeds maar kijken door jouw raam

Wanneer jij slaapt ga ik naar huis
en fluister ik je toe, heel zacht
terwijl mijn hand jouw foto streelt
lieve schat een fijne nacht.

Index

<u>Titel</u>	<u>Bladzijde</u>
Adem	6
In de leer	7
Voor jou ...	8
Ontvlucht	9
Lieve jij	10
Woorden	11
Zachte aai	12
Vriendschap	13
Kleine dingen	14
Buro	15
Ssst ...	16
Toelichting dementie	17
Moeder	18
Zegt ze	19
Raam	20
Foto	21
Index	23

